

Kancelária Rady pre mediálne služby

Pracovný materiál Kancelárie Rady na zasadnutie Rady pre mediálne služby dňa 7. 10. 2026

Správne konanie: 0121/SKO/2026

Predmet: čl. 11 ods. 1; čl. 14 ods. 1; čl. 16 ods. 1 aktu o digitálnych službách;
§ 186 ods.1; § 47 ods. 1 písm. d), e); § 48 ods. 1 písm. a) v spojení s § 62 ods. 1
zákona č. 264/2022 Z. z.

Účastník konania: Mojevideo.sk s.r.o.

Správny orgán: Rada pre mediálne služby

Dátum: 30. 9. 2026

NÁVRH UZNESENIA:

Rada pre mediálne služby ako orgán príslušný podľa § 109 ods. 1 až 4 a § 110 ods. 2 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. o mediálnych službách (ďalej len „zákon č. 264/2022 Z. z.“) v senáte 3 zloženom z predsedu senátu Ing. Juraja Rybanského a členov senátu Mgr. Andrey Cox a Mgr. Michala Dzurjanina postupom podľa § 225 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z. v spojení so zákonom č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (správny poriadok) (ďalej len „zákon č. 71/1967 Zb.“), rozhodla, že účastník správneho konania č. 0121/SKO/2026,

Mojevideo s.r.o. so sídlom Nitrianska 46, 949 01 Nitra, IČO: 47639351

porušil

I. povinnosť ustanovenú v čl. 11 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2022/2065 z 19. októbra 2022 o jednotnom trhu s digitálnymi službami a o zmene smernice 2000/31/ES (ďalej len „akt o digitálnych službách“)

tým, že v rámci služby dostupnej na internetovej stránke mojevideo.sk, ktorá naplnila definíciu online platformy podľa čl. 3 písm. c) aktu o digitálnych službách, ku dňu 14. 4. 2026 nezriadil a výslovne neoznačil jednotné kontaktné miesto a nešpecifikoval úradné jazyky, ktoré je možné použiť na komunikáciu s jeho kontaktným miestom;

II. povinnosť ustanovenú v čl. 14 ods. 1 aktu o digitálnych službách

tým, že v rámci služby dostupnej na internetovej stránke mojevideo.sk, ktorá naplnila definíciu online platformy podľa čl. 3 písm. c) aktu o digitálnych službách, ku dňu 14. 4. 2026 v obchodných podmienkach neposkytol informácie o rokovacom poriadku, ľudskej kontrole a algoritmickej rozhodovaní na účely moderovania obsahu;

III. povinnosť ustanovenú v čl. 16 ods. 1 aktu o digitálnych službách

tým, že v rámci služby dostupnej na internetovej stránke mojevideo.sk, ktorá naplnila definíciu online platformy podľa čl. 3 písm. c) aktu o digitálnych službách, ku dňu 14. 4. 2026 nezriadil ľahko prístupný a používateľsky ústretový oznamovací mechanizmus, ktorý každému jednotlivcovi alebo subjektu umožní oznámiť mu prítomnosť konkrétnych informácií, ktoré tento jednotlivec alebo subjekt považuje za nezákonný obsah;

IV. povinnosť ustanovenú v § 47 ods. 1 písm. d) a e) zákona č. 264/2022 Z. z

tým, že dňa 14. 4. 2026 poskytoval na internetovej stránke mojevideo.sk službu pod názvom Mojevideo, ktorá naplnila definíciu platformy na zdieľanie videí podľa § 45 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z., pričom si neplnil povinnosť poskytovať informácie ohľadom toho, že na neho vzťahuje právomoc Slovenskej republiky a pôsobnosť regulátora a informáciu, či podlieha samoregulačnému mechanizmu;

V. povinnosť ustanovenú v § 48 ods. 1 písm. a) v spojení s § 62 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z

tým, že dňa 14. 4. 2026 boli na internetovej stránke mojevideo.sk, ktorá naplnila definíciu platformy na zdieľanie videí podľa § 45 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z., prítomné videá vytvorené užívateľmi, ktoré obsahovali pornografiu a hrubé, neodôvodnené násilie, pričom účastník konania neprijal vhodné opatrenia na ochranu maloletých pred týmto obsahom;

VI. povinnosť ustanovenú v § 186 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z.

tým, že dňa 14. 4. 2026 poskytoval na internetovej stránke mojevideo.sk službu pod názvom Mojevideo, ktorá naplnila definíciu platformy na zdieľanie videí podľa § 45 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z., a to bez registrácie platformy na zdieľanie videí,

za čo mu ukladá

Alternatíva A:

podľa ustanovenia § 136 zákona č. 264/2022 Z. z. úhrnnú sankciu – **upozornenie na porušenie zákona**.

Alternatíva B:

podľa ustanovenia § 134 písm. d) zákona č. 264/2022 Z. z. v spojení s § 145b ods. 1 písm. a) zákona č. 264/2022 Z. z. úhrnnú sankciu – **pokutu** vo výške (do výšky 6 % ročného svetového obratu účastníka konania za predchádzajúce účtovné obdobie) slovom eur.

Podľa § 149 ods. 3 zákona č. 264/2022 Z. z. je pokuta splatná do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bola uložená a je potrebné ju uhradiť na účet: SK09 8180 0000 0070 0008 8921, BIC/SWIFT: SPSRSKBAXXX, VS**26, KS6548.

Úloha:

Kancelária Rady vydá písomné vyhotovenie rozhodnutia a zašle ho účastníkovi konania.

T: 9. 11. 2026

Z: PO

* * *

Rada na svojom zasadnutí dňa 6. 5. 2026 začala správne konanie voči spoločnosti Mojevideo s.r.o. v súvislosti s poskytovaním sprostredkovateľskej služby mojevideo.sk vo veci možného porušenia

1. registračnej povinnosti podľa § 186 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z.,
2. povinnosti uviesť požadované údaje podľa § 47 ods. 1 písm. d), e) zákona č. 264/2022 Z. z.,
3. povinnosti prijať vhodné opatrenia na ochranu maloletých podľa § 48 ods. 1 písm. a) v spojení s § 62 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z.,
4. povinnosti ustanovenej v článku 11 ods. 1 nariadenia o digitálnych službách z dôvodu absencie jednotného kontaktného miesta pre orgány členských štátov, Komisiu a výbor,
5. povinnosti ustanovenej v článku 14 ods. 1 nariadenia o digitálnych službách z dôvodu, že zverejnené podmienky používania služby neobsahujú všetky informácie o nástrojoch používaných na účely moderovania obsahu vrátane algoritmického rozhodovania a ľudskej kontroly,
6. povinnosti ustanovenej v článku 16 ods. 1 nariadenia o digitálnych službách z dôvodu absencie nahlasovacieho mechanizmu pre jednotlivé videá a zároveň z dôvodu, že možnosť nahlasovať jednotlivé používateľské komentáre pod videami je podmienená prihlásením sa do služby.

Oznámenie o začatí správneho konania bolo účastníkovi doručené dňa 21.6. 2026. Účastník konania bol súčasne vyzvaný, aby v lehote najneskôr do 10 dní od doručenia oznámenia v súlade s § 33 ods. 1 a § 34 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní zaslal svoje stanovisko, prípadne navrhol dôkazy a vyjadril sa k podkladom pre rozhodnutie v predmetnom správnom konaní. Súčasne bol účastník konania upozornený, že pokiaľ svoje práva v stanovenej lehote nevyužije, Rada môže rozhodnúť vo veci aj bez jeho stanoviska, pokiaľ uzná, že podklady a dôkazy zhromaždené v správnom konaní sú dostačujúce podľa § 46 správneho poriadku. Prílohou oznámenia o začatí správneho konania sú záznam vytvorený regulátorom na vlastnom zariadení dňa 14. 4. 2026, príloha „Informácie o spracúvaní osobných údajov“ a príloha „Pravidlá používania serveru mojevideo.sk“, ktoré boli zverejnené na webovej stránke mojevideo.sk.

Keďže sa účastník konania v stanovenej lehote nevyjadril, Rada mu následne 17. 8.2026 doručila opätovnú výzvu na vyjadrenie k podkladom pre rozhodnutie. Účastník bol opätovne vyzvaný, aby v lehote 5 dní od jej doručenia zaslal svoje stanovisko, prípadne navrhol dôkazy v súlade s ustanoveniami § 32 ods. 2 a 3 v nadväznosti na § 33 ods. 1 a § 34 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. Taktiež bol účastník upozornený, že pokiaľ svoje práva v stanovenej lehote nevyužije, Rada môže rozhodnúť vo veci aj bez jeho stanoviska, pokiaľ uzná, že podklady a dôkazy zhromaždené v správnom konaní sú dostačujúce podľa § 46 správneho poriadku. Účastník konania sa v rámci tejto lehoty nevyjadril.

* * *

Relevantné ustanovenia zákona č. 264/2022 Z. z.:

§ 7 Poskytovateľ platformy na zdieľanie videí

(1) Tento zákon sa vzťahuje na poskytovateľa platformy na zdieľanie videí, ak má svoje sídlo, miesto podnikania alebo bydlisko v Slovenskej republike.

45 Platforma na zdieľanie videí

(1) Platforma na zdieľanie videí je služba,

- a) ktorá je primárne hospodárskej povahy,*
- b) ktorej základným účelom alebo účelom jej oddeliteľnej časti alebo ktorej zásadnou funkciou je poskytovanie programov alebo videí vytvorených užívateľmi širokej verejnosti, za ktoré nie je redakčne zodpovedný poskytovateľ platformy na zdieľanie videí,*
- c) pri ktorej organizáciu poskytovaných programov alebo videí vytvorených užívateľmi určuje poskytovateľ platformy na zdieľanie videí, a to aj prostredníctvom automatických prostriedkov alebo algoritmov, najmä prostredníctvom zobrazovania, označovania a usporiadania,*
- d) ktorá je poskytovaná prostredníctvom siete a*
- e) ktorej hlavným cieľom je informovať, zabávať alebo vzdelávať širokú verejnosť.*

(2) Poskytovateľ platformy na zdieľanie videí je osoba, ktorá poskytuje platformu na zdieľanie videí.

(3) Splnenie podmienky zásadnej funkcie podľa odseku 1 písm. b) sa posudzuje podľa usmernení Komisie, ktoré regulátor zverejní na svojom webovom sídle.

§ 47 Povinnosť poskytovať informácie

(1) Poskytovateľ platformy na zdieľanie videí je povinný poskytovať na svojom webovom sídle informácie v rozsahu

- a) názov, obchodné meno alebo meno a priezvisko poskytovateľa platformy na zdieľanie videí,*
- b) adresa sídla, miesta podnikania alebo bydliska poskytovateľa platformy na zdieľanie videí,*
- c) adresa elektronickej pošty poskytovateľa platformy na zdieľanie videí,*
- d) informácia, že na poskytovateľa platformy na zdieľanie videí sa vzťahuje právomoc Slovenskej republiky a pôsobnosť regulátora,*
- e) informáciu, či poskytovateľ platformy na zdieľanie videí podlieha samoregulačnému mechanizmu, a uvedenie samoregulačného orgánu, ktorý tento mechanizmus presadzuje,*
- f) číslo registrácie platformy na zdieľanie videí (ďalej len „registrácia platformy“) pridelené regulátorom.*

(2) Povinnosť podľa odseku 1 sa nevzťahuje na poskytovateľa platformy na zdieľanie videí, vo vzťahu ku ktorému sú informácie v rozsahu podľa odseku 1 zverejnené v registri.

(3) Poskytovateľ platformy na zdieľanie videí je povinný poskytnúť regulátorovi aktuálne údaje o počte užívateľov platformy na zdieľanie videí súhrnne raz ročne do 31. januára podľa stavu k 1. januáru daného kalendárneho roka.

§ 48 Povinnosť prijať opatrenia na ochranu verejnosti

(1) Poskytovateľ platformy na zdieľanie videí je povinný prijať vhodné opatrenia na ochranu

- a) *maloletých pred programami, videami vytvorenými užívateľmi a mediálnou komerčnou komunikáciou, ktoré môžu narušiť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých v súlade s podmienkami uvedenými v § 62 ods.1,*
- b) *verejnosti pred programami, videami vytvorenými užívateľmi a mediálnou komerčnou komunikáciou, ktoré obsahujú propagáciu násillia alebo otvorenou alebo skrytou formou podnecujú násillie alebo nenávisť, znevažujú alebo hanobia na základe pohlavia, rasy, farby pleti, jazyka, viery a náboženstva, politického či iného zmýšľania, majetku, zdravotného postihnutia, veku, sexuálnej orientácie, narodenia, národného alebo sociálneho pôvodu, genetických vlastností, štátnej príslušnosti, príslušnosti k národnosti alebo k etnickej skupine,*
- c) *verejnosti pred programami, videami vytvorenými užívateľmi a mediálnou komerčnou komunikáciou, ktoré*
 - 1. *obsahujú znaky skutkovej podstaty trestného činu rozširovania detskej pornografie,²⁸⁾*
 - 2. *verejne podnecujú na spáchanie niektorého z trestných činov terorizmu alebo verejne schvaľujú niektorý z trestných činov terorizmu,²⁹⁾*
 - 3. *obsahujú znaky skutkovej podstaty niektorého z trestných činov proti ľudskosti, trestných činov extrémizmu alebo trestných činov vojnových.*

§ 49 Opatrenia na ochranu verejnosti

(1) Opatrenia podľa § 48 môžu zahŕňať v závislosti od konkrétneho prípadu

- a) *zaradenie pravidiel podľa § 48 do podmienok používania platformy na zdieľanie videí a zabezpečenie ich uplatňovania,*
- b) *zabezpečenie existencie funkcie pre užívateľov, ktorí nahrávajú videá vytvorené užívateľmi, na uvedenie toho, či tieto videá obsahujú mediálnu komerčnú komunikáciu, ak o tom vedia alebo ak je možné odôvodnene očakávať, že o tom vedia,*
- c) *zriadenie a prevádzkovanie transparentného a užívateľsky ústretového mechanizmu, prostredníctvom ktorého budú môcť užívatelia nahlasovať alebo označovať obsah uvedený v § 48 ods. 1, ktorý je poskytovaný na platforme na zdieľanie videí,*
- d) *zriadenie a prevádzkovanie systému informujúceho užívateľa, aký účinok malo jeho nahlásenie alebo označenie obsahu podľa písmena c),*
- e) *zriadenie a prevádzkovanie užívateľsky ústretového systému umožňujúceho užívateľovi hodnotiť obsah uvedený v § 48 ods. 1,*
- f) *zriadenie a prevádzkovanie transparentného, užívateľsky ústretového a účinného postupu vybavovania a riešenia sťažností užívateľov, pokiaľ ide o vykonávanie opatrení uvedených v písmenách c) až e), h) a i),*
- g) *zabezpečenie účinných opatrení a nástrojov v oblasti mediálnej gramotnosti a zvyšovanie povedomia užívateľov o uvedených opatreniach a nástrojoch,*
- h) *zabezpečenie systému rodičovskej kontroly ovládaného užívateľom na kontrolu obsahov, ktoré môžu narušiť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých,*
- i) *zriadenie a prevádzkovanie systému na overenie veku užívateľov, v súvislosti s obsahmi, ktoré môžu narušiť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých.*

(2) Poskytovateľ platformy na zdieľanie videí prijme opatrenia podľa § 48 tak, aby boli vzhľadom na rozsah a povahu platformy na zdieľanie videí realizovateľné a vhodné z hľadiska

- a) *povahy poskytovaného obsahu,*
- b) *ujmy, ktorú môže obsah spôsobiť,*
- c) *skupiny osôb, ktoré majú byť chránené,*
- d) *práv a oprávnených záujmov vrátane záujmov poskytovateľa platformy na zdieľanie videí a užívateľov, ktorí nahrali alebo vytvorili obsah,*
- e) *všeobecného verejného záujmu.*

§ 62 Ochrana maloletých

(1) Vysielať a poskytovateľ audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie sú povinní zabezpečiť, aby programy alebo iné zložky programovej služby alebo audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie, ktoré

- a) môžu narušiť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých, boli sprístupnené iba takým spôsobom, aby maloletí nemohli takéto programy alebo iné zložky programovej služby alebo audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie za bežných okolností počuť ani vidieť,
- b) obsahujú pornografiu alebo hrubé, neodôvodnené násilie, boli poskytované len v prípade zabezpečenia technických opatrení na zabránenie prístupu maloletých, najmä kódovanie alebo účinná rodičovská kontrola.

§ 186 Registrácia platformy a jej držiteľ

(1) Oprávnenie vykonávať hospodársku činnosť v oblasti poskytovania platformy na zdieľanie videí vzniká registráciou platformy, ktorou sa poskytovateľ platformy na zdieľanie videí registruje pre takúto činnosť s platnosťou na neurčitý čas.

Relevantné články aktu o digitálnych službách:

Článok 3 – Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

- a) „služby informačnej spoločnosti“ sú „služby“ vymedzené v článku 1 ods. 1 písm. b) smernice (EÚ) 2015/1535;
- [...]
- b) „sprostredkovateľská služba“ je jedna z týchto služieb informačnej spoločnosti:
 - i) služba „obyčajný prenos“ pozostávajúca z prenosu informácií poskytovaných príjemcom služby v komunikačnej sieti alebo z poskytovania prístupu ku komunikačnej sieti,
 - ii) služba „kešing“ pozostávajúca z prenosu informácií poskytovaných príjemcom služby v komunikačnej sieti, pri ktorom sa tieto informácie automaticky, dočasne a prechodne uchovávajú, vykonávaná výlučne na účely zefektívnenia ďalšieho prenosu informácií k iným príjemcom na ich žiadosť,
 - iii) služba „hosting“ pozostávajúca z uchovávanía informácií poskytovaných príjemcom služby na jeho žiadosť;
- [...]
- c) „online platforma“ je hostingová služba, ktorá na žiadosť príjemcu služby uchováva a verejne šíri informácie, pokiaľ táto činnosť nie je nepodstatným a čisto vedľajším prvkom inej služby alebo nepodstatnou funkciou hlavnej služby, ktorý z objektívnych a technických dôvodov nemožno použiť bez tejto inej služby, a začlenenie tohto prvku alebo funkcie do inej služby nie je prostriedkom na obchádzanie uplatniteľnosti tohto nariadenia;
- [...]
- d) „verejné šírenie“ je sprístupnenie informácií potenciálne neobmedzenému počtu tretích strán na žiadosť príjemcu služby, ktorý informácie poskytol;
- [...]
- e) „reklama“ sú informácie určené na propagáciu posolstva právnickej alebo fyzickej osoby bez ohľadu na to, či sa majú dosiahnuť komerčné alebo nekomerčné účely, pričom tieto informácie online platforma prezentuje na svojom online rozhraní za odplatu, ktorá sa poskytuje konkrétne za ich propagáciu;
- [...]
- f) „moderovanie obsahu“ sú automatizované alebo neautomatizované činnosti vykonávané poskytovateľmi sprostredkovateľských služieb, ktoré sú zamerané najmä na odhaľovanie a identifikáciu nezákonného obsahu alebo informácií, ktoré poskytujú príjemcovia služby a ktoré nie sú v súlade s ich obchodnými podmienkami, a na boj proti takémuto obsahu alebo informáciám vrátane prijatých opatrení, ktoré ovplyvňujú dostupnosť, viditeľnosť a prístupnosť tohto nezákonného obsahu alebo týchto informácií, ako je napríklad zhoršenie ich pozície, demonetizácia, znemožnenie prístupu k nim alebo ich odstránenie, alebo ktoré ovplyvňujú schopnosť príjemcov služby poskytovať tieto informácie, ako napríklad zrušenie alebo zablokovanie konta príjemcu;

[...]

Článok 11 - Kontaktné miesta pre orgány členských štátov, Komisiu a výbor

1. Poskytovatelia sprostredkovateľských služieb určia jednotné kontaktné miesto, ktoré im umožní komunikovať na účely uplatňovania tohto nariadenia priamo elektronickými prostriedkami s orgánmi členských štátov, Komisiou a výborom uvedeným v článku 61 elektronickým spôsobom.
2. Poskytovatelia sprostredkovateľských služieb zverejnia informácie potrebné na jednoduchú identifikáciu jednotných kontaktných miest a komunikáciu s nimi. Uvedené informácie musia byť ľahko prístupné a aktualizované.
3. V informáciách uvedených v odseku 2 poskytovatelia sprostredkovateľských služieb špecifikujú úradný jazyk alebo jazyky členských štátov, ktoré možno popri jazyku, ktorému vo všeobecnosti rozumie najväčší počet obyvateľov Únie, použiť na komunikáciu s ich kontaktnými miestami a medzi ktorými je aspoň jeden z úradných jazykov členského štátu, v ktorom má poskytovateľ sprostredkovateľských služieb svoje hlavné miesto podnikateľskej činnosti alebo v ktorom má pobyť alebo je usadený jeho právny zástupca.

Článok 14 - Obchodné podmienky

1. Do svojich obchodných podmienok zahrnú poskytovatelia sprostredkovateľských služieb informácie o všetkých obmedzeniach, ktoré v súvislosti s využívaním svojej služby zavedú vo vzťahu k informáciám poskytovaným príjemcami služby. Tieto informácie musia zahŕňať informácie o všetkých politikách, postupoch, opatreniach a nástrojoch používaných na účely moderovania obsahu vrátane algoritmického rozhodovania a ľudskej kontroly, ako aj o rokovacom poriadku svojho vnútorného systému vybavovania sťažností. Musia byť podané jasným, jednoduchým, zrozumiteľným, používateľsky ústretovým a jednoznačným jazykom a verejne dostupné v ľahko prístupnom a strojovo čitateľnom formáte.

[...]

Článok 16 - Mechanizmy oznamovania a prijímania opatrení

1. Poskytovatelia hostingových služieb zavedú mechanizmy, ktoré každému jednotlivcovi alebo subjektu umožnia oznámiť im prítomnosť konkrétnych informácií, ktoré tento jednotlivec alebo subjekt považuje za nezákonný obsah, v ich službe. Tieto mechanizmy musia byť ľahko prístupné a používateľsky ústretové a musia umožňovať predkladanie oznámení výlučne elektronickým spôsobom.

Relevantné ustanovenie odporúčania Komisie 2003/361/ES:

Článok 19 - Vylúčenie mikropodnikov a malých podnikov

1. Tento oddiel s výnimkou jeho článku 24 ods. 3 sa nevzťahuje na poskytovateľov online platforiem, ktorí sa považujú za mikropodniky alebo malé podniky podľa vymedzenia v odporúčaní 2003/361/ES. Tento oddiel s výnimkou jeho článku 24 ods. 4 sa nevzťahuje na poskytovateľov online platforiem, ktorí predtým spĺňali podmienky na získanie statusu mikropodniku alebo malého podniku podľa vymedzenia v odporúčaní 2003/361/ES, počas dvanástich mesiacov po strate tohto statusu podľa článku 4 ods. 2 uvedeného odporúčania, okrem prípadov, keď ide o veľmi veľké online platformy v súlade s článkom 33.

[...]

Relevantné ustanovenie smernice EP a Rady (EÚ) 2015/1535:

Článok 1

[...]

b) „služba“ je každá služba, ktorá sa bežne poskytuje za odmenu, na diaľku, elektronickým spôsobom a na základe individuálnej žiadosti príjemcu služieb.

Na účely tohto pojmu:

- i) „na diaľku“ znamená, že služba sa poskytuje bez toho, aby pri tom boli obe strany súčasne prítomné;
- ii) „elektronickým spôsobom“ znamená, že služba sa z miesta pôvodu odošle a na mieste určenia prijíma prostredníctvom elektronického zariadenia určeného na spracovávanie (vrátane digitálneho komprimovania) a uskladňovania údajov a je úplne vysielaná, prenášaná a prijímaná po drôte, prostredníctvom rádiových vĺn, optickým spôsobom alebo inými elektromagnetickými prostriedkami;
- iii) „na základe individuálnej žiadosti prijímateľa služieb“ znamená, že služba sa poskytuje prostredníctvom prenosu údajov na individuálnu žiadosť.“

* * *

Kvalifikácia služby

Akt o digitálnych službách sa podľa čl. 2 uplatňuje na sprostredkovateľské služby, teda na služby informačnej spoločnosti, ktoré môžu na základe technických charakteristík napĺňať atribúty obyčajného prenosu, kešingu alebo hostingu. Pre určenie pôsobnosti aktu o digitálnych službách je tak nutné naplniť definičné kritériá služby informačnej spoločnosti podľa čl. 1 písm. b) smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/1535 z 9. septembra 2015, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických predpisov a pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti. Následne je pre určenie rozsahu povinností potrebné klasifikovať službu podľa technickej povahy podľa čl. 3 písm. g) aktu o digitálnych službách.

Službou podľa čl. 1 písm. b) smernice č. 2015/1535 sa chápe každá služba poskytovaná informačnou spoločnosťou, teda každá služba, ktorá sa bežne poskytuje za odmenu, na diaľku, elektronickým spôsobom a na základe individuálnej žiadosti príjemcu služieb. Služby podľa čl. 57 Zmluvy o fungovaní EÚ predstavujú plnenia bežne poskytované za odplatu, pokiaľ ich neupravujú ustanovenia o voľnom pohybe tovaru, kapitálu a osôb. Pojem odplatnosti ako konštitutívneho znaku pojmu „služba“ v zmysle čl. 57 Zmluvy o fungovaní EÚ sa však v judikatúre Súdneho dvora EÚ chápe široko (rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 4.5.2017 vo veci C-339/15 Luc Vanderborght, ods. 35 a násl.). Z ustálenej judikatúry vyplýva, že odplata nemusí mať nutne peňažnú formu (rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie vo veciach C-157/99 Smits and Peerbooms, ods. 50 a 52, ako aj C-281/06 Jundt). Vzťah, v ktorom sa má odplata vyplatiť, nie je dôležitý. Aj keď služba nestanovuje žiadne finančné záväzky pre svojich priamych príjemcov, neznamená to, že služba nie je komerčná. Vo veci Papasavvas (rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 11.9.2014 vo veci C-291/13 Papasavvas, ods. 26 a násl.) Súdny dvor výslovne uviedol, že pojem „služby informačnej spoločnosti“ zahŕňa služby poskytujúce on-line informácie, za ktoré nie je poskytovateľ odmenený príjmom služieb, ale príjmami plynúcimi z reklamy, ktorá sa objavuje na internetovej stránke (Hofmann in Hofmann/Raue. Digital Services Act, 2025, Art. 3, s. 63).

Odplata za poskytovanie danej služby nemusí nutne pochádzať od príjemcu danej služby, ale môže pochádzať aj od tretích osôb, teda z iných zdrojov alebo subjektov, avšak medzi poskytovaním danej služby a prijímanou odplatom musí existovať prepojenie (napr. televízne vysielanie, ktoré je bez priameho poplatku pre diváka, pričom vysielateľ má z tejto služby príjmy z reklamy) (rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie vo veciach C-352/85 Bond van Adverteerders and Others, ods. 16, a spojené prípady C-51/96 a C-191/97 Deliège, ods. 56, C-157/99 Smits en Peerbooms ods. 58). Z judikatúry tiež vyplýva, že na to, aby mala služba hospodársku povahu, by aktivity, ktoré sú súčasťou služby a ktoré prinášajú ekonomický efekt, nemali byť marginálne k hlavnému účelu poskytovania služby. Výskyt reklamy na stránke služby, platené spolupráce poskytovateľa služby a prezentácia produktov alebo služieb tretích osôb prostredníctvom služby môžu byť indikátorom charakteru danej služby a teda, či je daná služba primárne hospodárskej povahy.

Prítomnosť reklamných prvkov na službe mojevideo.sk naznačuje, že služba generuje príjmy prostredníctvom reklamy. V rámci služby mojevideo.sk sú z hľadiska vertikálneho členenia na ľavej aj na pravej strane neustále prítomné reklamné odkazy služby Reklamy Google. Obdobne sa pri prvotnom načítaní stránky v niektorých prípadoch v centrálnej vertikálnej časti a pri prehliadaní a scrollovaní stránky vyroluje banner s reklamnými odkazmi Reklamy Google, používateľ tento banner zroluje v rámci prehliadania obsahov na službe. Reklamné bannery sú vždy prítomné aj pri prehliadaní jednotlivých obsahov na službe. Keďže prevádzkovateľ služby mojevideo.sk generuje príjmy z reklamy, je naplnená požiadavka odplatnosti v zmysle judikatúry Súdneho dvora.

Predmetná služba je poskytovaná na diaľku, keďže užívateľ môže obsah a funkcionality tejto služby využívať bez ohľadu na geografickú príslušnosť. Služba je taktiež prevádzkovaná elektronickým spôsobom, keďže jej používanie je uskutočnené prostredníctvom internetového pripojenia. Služba sa poskytuje prostredníctvom prenosu údajov na individuálnu žiadosť užívateľa, ktorý ju môže využívať kedykoľvek podľa svojho uváženia.

Definičné kritériá *služby informačnej spoločnosti* podľa čl. 1 písm. b) smernice č. 2015/1535 v spojení s čl. 3 písm. a) aktu o digitálnych službách sú tak naplnené.

Sprostredkovateľská služba mojevideo.sk uchováva obsahy zdieľané užívateľmi, funkčne teda pozostáva z uchovávania informácií poskytovaných príjemcom služby na jeho žiadosť, predstavuje teda službu typu hosting podľa čl. 3 písm. g) iii) aktu o digitálnych službách. Navyše na žiadosť príjemcu služby uchováva a verejne šíri informácie v podobe videí a fotografií potenciálne neobmedzenému množstvu tretích strán, pričom táto činnosť nie je nepodstatným a čisto vedľajším prvkom inej služby, či nepodstatnou funkciou hlavnej služby, ktorú z objektívnych a technických dôvodov nemožno použiť bez tejto inej služby. Z vyššie uvedeného vyplýva, že služba mojevideo.sk spĺňa aj znaky online platformy podľa čl. 3 písm. i) aktu o digitálnych službách.

Služba mojevideo.sk sa zaraďuje podľa čl. 2 ods. 3 odporúčania Komisie 2003/361/ES do kategórie mikropodnik, keďže podľa údajov Štatistického úradu Slovenskej republiky mala spoločnosť Mojevideo.sk s.r.o. v roku 2025 jediného zamestnanca a dosiahla tržby vo výške 4.263,- EUR. Tým pádom spoločnosť neprekročila sumu 2 milióny eur a zároveň počet zamestnancov tejto spoločnosti nepresiahol 10 osôb.

Na službu mojevideo.sk sa tak z povinností náležitej starostlivosti pre transparentné a bezpečné online prostredie vzťahujú ustanovenia článkov 11 až 18 a čl. 24 ods. 3 aktu o digitálnych službách.

Rada posúdila povahu služby mojevideo.sk aj z pohľadu zákona č. 264/2022 Z. z., ktorý do slovenského právneho poriadku implementuje smernicu Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1808 zo 14. novembra 2018, ktorou sa mení smernica 2010/13/EÚ o koordinácii niektorých ustanovení upravených zákonom, iným právnym predpisom alebo správnym opatrením v členských štátoch týkajúcich sa poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb s ohľadom na meniace sa podmienky na trhu (ďalej len „smernica o audiovizuálnych mediálnych službách“).

Platforma na zdieľanie videí je v § 45 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z. definovaná ako služba

- a) ktorá je primárne hospodárskej povahy,
- b) ktorej základným účelom alebo účelom jej oddeliteľnej časti alebo ktorej zásadnou funkciou je poskytovanie programov alebo videí vytvorených užívateľmi širokej verejnosti, za ktoré nie je redakčne zodpovedný poskytovateľ platformy na zdieľanie videí,
- c) pri ktorej organizáciu poskytovaných programov alebo videí vytvorených užívateľmi určuje poskytovateľ platformy na zdieľanie videí, a to aj prostredníctvom automatických prostriedkov alebo algoritmov, najmä prostredníctvom zobrazovania, označovania a usporiadania,
- d) ktorá je poskytovaná prostredníctvom siete a
- e) ktorej hlavným cieľom je informovať, zabávať alebo vzdelávať širokú verejnosť.

Vzhľadom k vyššie uvedenému záveru o odplatnom charaktere poskytovania služby je možné konštatovať, že služba mojevideo.sk je primárne hospodárskej povahy. Užívateľ má prostredníctvom tejto služby možnosť pozrieť si videá, vytvorené alebo zdieľané užívateľmi verejnosti, pričom si môže jednotlivé obsahy pozrieť v momente, ktorý si zvolí. Jej základným účelom je teda poskytovanie videí vytvorených užívateľmi širokej verejnosti. Za takto zdieľané videá nie je poskytovateľ redakčne zodpovedný, čo výslovne vyplýva z bodov 1 a 2 všeobecných obchodných podmienok. Tie stanovujú, že: „Prevádzkovateľ serveru *www.mojevideo.sk*, ďalej len prevádzkovateľ, nezodpovedá za obsah zobrazený vo videách a na obrázkoch vytvorených z videí, ktoré sú na serveri *www.mojevideo.sk* umiestnené. Za obsah videí a obrázkov vytvorených z videí je zodpovedný registrovaný používateľ, ktorý dané videá na server *www.mojevideo.sk* pridal“. V obchodných podmienkach sa navyše nenachádzajú žiadne ustanovenia týkajúce sa redakčných zásahov. Je teda tiež možné dospieť k záveru o absencii redakčnej zodpovednosti poskytovateľom platformy. V rámci posudzovanej služby sa nachádzali videá, ktoré boli zoradené do pevne určených kategórií, definovaných samotným poskytovateľom služby. Okrem pevne stanovených kategórií, v ktorých je obsah usporiadaný, sú na službe prítomné aj automaticky sa meniace kategórie obsahov, takzvané “tagy”, ktorých poradie sa pravdepodobne mení na základe počtu obsahov reprezentujúcich daný “tag”. Na základe týchto kategórií je možné daný obsah zoraďovať a filtrovať. Organizáciu poskytovaných videí tak určuje prostredníctvom zobrazovania prevádzkovateľ platformy. Služba je poskytovaná prostredníctvom elektronickej komunikačnej internetovej siete na diaľku, je teda prístupná prostredníctvom siete. Vzhľadom k široko chápanému pojmu zábavy je tiež možné na predmetnú službu nahliadať ako na službu, ktorej hlavným cieľom je zabávať širokú verejnosť.

Služba mojevideo.sk teda naplňa definičné znaky *platformy na zdieľanie videí* podľa ustanovenia § 45 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z. Ako na takúto sa na ňu vzťahuje, okrem iného, registračná povinnosť podľa § 186 zákona č. 264/2022 Z. z., informačná povinnosť podľa § 47 ods. 1 písm. d), e) zákona č. 264/2022 Z. z. a povinnosť prijať opatrenia na ochranu maloletých podľa § 48 ods. 1 písm. a) v spojení s § 62 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z.

* * *

K porušeniu ustanovení aktu o digitálnych službách

K čl. 11 ods. 1

Zjednodušenie komunikačných kanálov je kľúčové pre účinné vymáhanie aktu o digitálnych službách – zriadenie jednotných kontaktných bodov predstavuje univerzálnu administratívnu povinnosť pre všetkých poskytovateľov sprostredkovateľských služieb, ktorá odbremeňuje dotknuté orgány od nadmernej administratívnej záťaže a uľahčuje cezhraničnú spoluprácu v komplexnom digitálnom prostredí. Konzistentné vymáhanie povinností zakotvených v čl. 11 aktu o digitálnych službách nepredstavuje cieľ sám o sebe, ale je nevyhnutným predpokladom pre zabezpečenie jednoduchého a efektívneho komunikačného rámca. Na základe ustanovenia čl. 11 aktu o digitálnych službách sú preto poskytovatelia sprostredkovateľských služieb povinní určiť jednotné kontaktné miesto umožňujúce elektronickú komunikáciu s orgánmi členských štátov, Komisiou a výborom uvedeným v čl. 61. Poskytovatelia majú zároveň povinnosť zverejniť ľahko prístupné a aktualizované informácie potrebné na jednoduchú identifikáciu kontaktných miest a komunikáciu s nimi, vrátane uvedenia úradného jazyka alebo jazykov členských štátov, ktoré je možné na účely takejto komunikácie použiť. Medzi nimi musí byť aspoň jeden z úradných jazykov členského štátu, v ktorom má poskytovateľ sprostredkovateľských služieb svoje hlavné miesto podnikateľskej činnosti alebo v ktorom má pobyt alebo je usadený jeho právny zástupca.

Služba mojevideo.sk kontaktné údaje zverejňuje na podstránke „podmienky používania“. Uvedená podstránka ani informácie na nej však v čase vyhotovenia záznamu sprostredkovateľskej služby dňa 14. 4. 2026 neboli výslovne identifikované ako jednotné kontaktné miesto podľa čl. 11 aktu o digitálnych službách. Rovnako tak kontaktný formulár uvedený na podstránke „ochrana súkromia“

neobsahoval výslovné označenie, že ide o jednotné kontaktné miesto. Neboli uvedené ani informácie o úradnom jazyku, ktorý možno na komunikáciu využiť. Účastník konania tak nesplnil podmienky ustanovené v čl. 11 aktu o digitálnych službách v súvislosti s určením jednotného kontaktného miesta a nešpecifikoval úradné jazyky, ktoré je možno použiť na komunikáciu s jeho kontaktným miestom, na základe čoho došlo k porušeniu povinnosti ustanovenej v čl. 11 ods. 1 aktu o digitálnych službách.

K čl. 14 ods. 1

Článok 14 aktu o digitálnych službách predstavuje zásadnú povinnosť náležitej starostlivosti pre poskytovateľov digitálnych služieb, zároveň v sebe sústreďuje tri základné koncepty aktu o digitálnych službách – osobnú autonómiu, transparentnosť a vyváženie záujmov. Poskytovatelia služieb majú slobodu a autonómiu pri navrhovaní a poskytovaní svojich služieb, avšak akékoľvek obmedzovanie informácií poskytovaných príjemcami musí byť vždy založené na jasných a vopred stanovených pravidlách (Raue in Hofmann/Raue. Digital Services Act, 2025, Art. 14, s.273).

Poskytovateľom sprostredkovateľských služieb konkrétne čl. 14 ukladá povinnosť zahrnúť do svojich obchodných podmienok informácie o všetkých obmedzeniach, ktoré v súvislosti s využívaním svojej služby zavedú vo vzťahu k informáciám poskytovaným príjemcami služby. Tieto informácie musia zahŕňať predovšetkým informácie o všetkých politikách, postupoch, opatreniach a nástrojoch používaných na účely moderovania obsahu vrátane algoritmického rozhodovania a ľudskej kontroly. Musia byť podané jasným, jednoduchým, zrozumiteľným, používateľsky ústretovým a jednoznačným jazykom a verejne dostupné v ľahko prístupnom a strojovo čitateľnom formáte.

Článok 14 aktu o digitálnych službách uvádza explicitnú povinnosť informovať prostredníctvom obchodných podmienok o všetkých náležitostiach moderácie, ktoré poskytovateľ uplatňuje vo vzťahu k informáciám poskytovaným príjemcami služieb. Z predmetného článku jednoznačne vyplýva voľnosť prevádzkovateľa pri voľbe svojej moderačnej politiky, s tým však korešponduje aj príkaz transparentnosti smerom k príjemcovi danej služby. V záujme zachovania rovnováhy medzi autonómiou prevádzkovateľa platformy určiť obsahové limity, ktoré na svojej platforme toleruje, resp. slobodou prejavu a v konečnom dôsledku rovnosťou príjemcov v prístupe ku službe, má zásadný význam apriórne a transparentné vymedzenie všetkých obmedzení informácií poskytnutých príjemcom služby. Účelom tohto ustanovenia je najmä predchádzanie vágnym a arbitrárnym rozhodnutiam v súvislosti s moderovaním obsahu, keďže v dôsledku netransparentných a vágnych pravidiel používania môžu sprostredkovateľské služby prijímať jednostranné rozhodnutia, ktoré majú významný dopad na základné práva používateľov. Priemerný príjemca služby má mať možnosť s bezpečnou istotou predvídať, za akých okolností môže byť ním poskytnutá informácia podrobená moderačným obmedzeniam. V tomto smere teda dochádza k čiastočnému obmedzeniu zmluvnej slobody poskytovateľov sprostredkovateľských služieb s cieľom chrániť používateľov pred svojvoľným moderovaním obsahu a zásahom do základných práv.

Účastník konania v obchodných podmienkach v rámci odkazu „*podmienky používania*“ umiestnené na spodnej časti uvádza svoje interné podmienky používania služby. Tieto sú rozdelené do dvoch sekcií „*Všeobecné podmienky a práva používania serveru www.mojevideo.sk*“ a „*Práva a povinnosti registrovaných používateľov serveru www.mojevideo.sk*“. V rámci predmetných sekcií sú taxatívne vymenované zásady a pravidlá pre uverejňovanie obsahov užívateľmi na danej službe vrátane dôvodov pre obmedzenie, príp. odstránenie obsahov a používateľských účtov na službe zo strany prevádzkovateľa. Formálne sú teda pre používateľov služby prístupné. Rovnako tak je splnená povinnosť informovať o zásadách, náležitostiach a podmienkach moderovania obsahu, teda používateľ vie predvídať, v akých prípadoch môže dôjsť k odstráneniu informácie.

V rámci obchodných podmienok účastníka konania absentuje informácia o rokovacom poriadku vnútorného systému vybavovania sťažností a údaje o tom, či sú používané nástroje ľudskej kontroly alebo algoritmického rozhodovania. Poskytovanie týchto informácií nie je samoučelné, ale jeho cieľom je zníženie informačnej asymetrie medzi platformou a jej používateľmi, keďže pri lepšej znalosti

fungovania moderačnej politiky danej platformy vie používateľ v prvom rade lepšie prispôbiť svoje správanie na platforme a v prípade potreby sa môže efektívnejšie brániť proti neprimeraným moderačným zásahom. Nadmerné algoritmické moderovanie môže byť problematické, keďže často nevie správne vyhodnotiť kontext, v ktorom sa obsah nachádza, čo môže viesť k nadmernému odstraňovaniu obsahu, ale aj k nedostatočnému postihovaniu obsahu – práve z týchto dôvodov je žiadúca aj prítomnosť ľudskej kontroly (Oliva, Content Moderation Technologies: Applying Human Rights Standards to Protect Freedom of Expression, 2020, s. 620). V tomto smere je preto kľúčové upovedomiť používateľov o týchto algoritmických systémoch, systéme vybavovania sťažností a taktiež prítomnosti ľudského dohľadu.

Účastník konania teda nesplnil časť povinností vyplývajúcich z článku 14 aktu o digitálnych službách, a síce uviesť informácie o rokovacom poriadku, ľudskej kontrole a algoritmickom rozhodovaní v rámci svojej služby.

K čl. 16 ods.1

Jedným zo základných princípov aktu o digitálnych službách je zabezpečiť, aby to, čo je nezákonné v off-line prostredí, bolo nezákonné aj v online prostredí. Jedným z nástrojov na dosiahnutie tohto cieľa je mechanizmus oznamovania nezákonného obsahu podľa článku 16. Tento mechanizmus reaguje na decentralizovanú povahu online priestoru, pričom samotný proces odhaľovania a oznamovania potenciálne nelegálneho obsahu má difúzny charakter. Vytvára sa tak priestor, kde sa verejnosť môže aktívne spolupodieľať na ochrane online prostredia pred nezákonným obsahom. Zavedenie tohto mechanizmu má byť jedným zo spôsobov, ktorý napomáha dosiahnutiu spravodlivej rovnováhy medzi základnými právami. Umožňujú totiž osobám poškodeným potenciálne nezákonným obsahom, aby sa obrátili na poskytovateľa služby, informovali ho a požiadali o prijatie opatrení. Na druhej strane poskytovateľ môže posúdiť, či skutočne ide o nezákonný obsah bez toho, aby musel takýto obsah aktívne vyhľadávať alebo vynakladať neprimerané úsilie.

Podľa ustanovenia čl. 16 ods. 1 sú tak prevádzkovatelia hostingových služieb povinní zaviesť mechanizmy, prostredníctvom ktorých môže každý jednotliviec alebo subjekt oznámiť prítomnosť konkrétnych informácií, ktoré považuje za nezákonný obsah v ich službe. Nezákonný obsah je pritom v článku 3 písm. h) aktu o digitálnych službách definovaný ako akákoľvek informácia, ktorá sama osebe, alebo tým, že odkazuje na nejakú činnosť vrátane predaja výrobkov alebo poskytovania služieb, nie je v súlade s právnymi predpismi Únie alebo niektorého členského štátu, a to bez ohľadu na presný predmet alebo povahu týchto právnych predpisov. Predmetné oznamovacie mechanizmy musia byť ľahko prístupné a používateľsky ústretové, zároveň musia umožňovať predkladanie oznámení výlučne elektronickým spôsobom.

Na stránke mojevideo.sk bolo v dobe začatia konania nahlasovanie obsahu na službe možné výhradne pri komentároch registrovaných používateľov, nie však už jednotlivých videí. Pri využití tlačidla „ohlásiť zlý príspevok“, ktoré sa nachádza pri jednotlivých komentároch, je užívateľ presmerovaný na nové okno, v ktorom sa nachádza formulár. Formulár obsahuje hlavičku s textom *“Uvedte dôvod, prečo si myslíte, že je tento príspevok nevhodný:”* a následne prázdne textové pole. Na spodnej strane sa nachádza tlačidlo s popisom *„oznámiť správcovi”* a upozornenie v znení *„ps: Ak sa ukáže, že príspevok bol nevhodný, bude odstránený a používateľ, ktorý ho pridal bude potrestaný!”*.

Pre účely zhodnotenia súladu mechanizmu na nahlásenie nelegálneho obsahu s požiadavkami čl. 16 ods. 1 aktu o digitálnych službách, posudzuje Rada prístupnosť a používateľskú ústretovosť daného mechanizmu. Ako vyplýva zo samotného znenia čl. 16 aktu o digitálnych službách, mechanizmy oznamovania musia byť prístupné pre každého jednotlivca alebo subjekt. Zákonodarcu sa tak uchýlil k čo najširšie otvorenej možnosti využiť oznamovací mechanizmus. Nielenže takúto možnosť nevyhradil len registrovaným užívateľom, ale dokonca ju neredukoval ani na okruh príjemcov služby a vymedzil ju univerzálne. Tento postup korešponduje s účelom normy v podobe zjednodušeného poskytovania informácií o potenciálne nelegálnom obsahu, predovšetkým vo svetle neexistencie

všeobecnej monitorovacej povinnosti podľa čl. 8 aktu o digitálnych službách. Čl. 16 aktu o digitálnych službách *de facto* kompenzuje oslabenú zodpovednosť sprostredkovateľa (Raue in Hofmann/Raue. Digital Services Act 2025, Art. 16, s. 323), poskytovateľ služby totiž nie je zodpovedný za nezákonný obsah uchovávaný na jeho službe, pokiaľ o ňom nemá skutočnú vedomosť alebo ak po získaní takejto vedomosti koná urýchlene. Nahlasovanie prostredníctvom mechanizmu zakotveného v čl. 16 predstavuje práve jeden zo spôsobov, akým môžu poskytovatelia sprostredkovateľských služieb nadobudnúť skutočnú vedomosť o nezákonnom obsahu. Vzhľadom k uvedenému je vyhradenie možnosti využívať oznamovací mechanizmus limitovanej skupine registrovaných používateľov len vo vzťahu ku komentárom v rozpore ako s teleologickým, tak aj jazykovým výkladom čl. 16 aktu o digitálnych službách, keďže neumožňuje nahlásiť akýkoľvek potenciálne nezákonný obsah každému používateľovi.

Čo sa týka možnosti nahlásiť videoobsah ako nezákonný, podmienky používania upravujú postup pri nahlasovaní videí len v prípade, že ide o obsah porušujúci autorské práva (pozri bod 15 a bod 19 všeobecných podmienok používania). V ostatných prípadoch nie je postup v podmienkach používania opísaný. V samotnom používateľskom rozhraní pri jednotlivých videách ale neexistuje žiadne tlačidlo alebo iný spôsob, akým video nahlásiť, hoci len z dôvodu rozporu s autorským právom. Avšak, v zmysle vyššie uvedeného, pojem nezákonný obsah podľa čl. 3 písm. h) aktu o digitálnych službách je značne širší než len obsah porušujúci autorské právo, a preto takýto postup nemožno považovať za súladný s čl. 16, keďže neumožňuje nahlásiť video z iného dôvodu než z dôvodu porušenia autorského práva, hoci môže ísť o obsah nezákonný z iných dôvodov.

Neregistrované osoby mali v okamihu začatia správneho konania k dispozícii na nahlásenie nelegálneho obsahu len kontaktný formulár umiestnený na spodku webovej stránky, ktorý zároveň nebol výslovne označený ako mechanizmus na nahlasovanie. Zároveň, ani jednotlivé možnosti na výber v rámci textového poľa – *pomoc, výmena odkazov, reklama, iné* – nenasvedčujú, že by takýto formulár mal slúžiť na nahlasovanie potenciálne nezákonného obsahu. Existenciu centrálného kontaktného formulára spolu s možnosťou využívať nahlasovací mechanizmus len pre komentáre registrovaných užívateľov nemožno interpretovať ako ľahko prístupný a používateľsky ústretový oznamovací mechanizmus umožňujúci nahlasovať informácie každému. Odborná literatúra výslovne uvádza, že centrálnu menu pre podávanie oznámení či nutnosť prejsť na koniec stránky, nemožno kvalifikovať ako užívateľsky ústretové (Raue in Hofmann/Raue. Digital Services Act, 2025, Art. 16, s. 330). V odôvodnení č. 50 aktu o digitálnych službách sa tiež uvádza, že oznamovacie mechanizmy majú byť jasne identifikovateľné a mali by byť umiestnené v blízkosti predmetných informácií. Odôvodnenia právnych aktov EÚ síce samé osebe nemajú záväznú právnu silu, môžu však prispieť k objasneniu právneho ustanovenia (rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-215/88 Casa Fleischhandels-GmbH, bod č. 31).

Na základe uvedeného možno konštatovať, že neexistencia nahlasovacieho mechanizmu pre jednotlivé videá s výnimkou porušenia autorských práv je v rozpore s čl. 16 DSA. Rovnako tak umožnenie nahlasovania komentárov, ktoré je obmedzené len na registrovaných užívateľov, je v rozpore s čl. 16 DSA, keďže podmieňuje právo užívateľa nahlásiť obsah zriadením účtu. Súčasné možnosti nahlasovacích mechanizmov na službe mojevideo.sk teda nespĺňajú povinnosti pre sprostredkovateľské služby vyplývajúce z čl. 16 aktu o digitálnych službách.

* * *

K porušeniu ustanovení zákona č. 264/2022 Z. z.

Na základe vyššie uvedenej kvalifikácie možno službu mojevideo.sk považovať za platformu na zdieľanie videí. Keďže jej prevádzkovateľ, spoločnosť Mojevideo.sk s. r. o., má sídlo na území Slovenskej republiky, uplatňuje sa na ňu podľa § 7 zákona č. 264/2022 Z. z. pôsobnosť tohto zákona. Z toho

zároveň vyplýva, že regulátor má podľa § 109 ods. 2 zákona č. 264/2022 Z. z. právomoc vykonávať dohľad nad dodržiavaním pravidiel upravujúcich poskytovanie platforiem na zdieľanie obsahu.

K § 186 ods. 1

Oprávnenie vykonávať hospodársku činnosť v oblasti poskytovania platformy na zdieľanie videí vzniká podľa ustanovenia § 186 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z. registráciou platformy, ktorou sa poskytovateľ platformy na zdieľanie videí registruje pre takúto činnosť s platnosťou na neurčitý čas.

Vzhľadom na skutočnosť, že účastník konania napíňa definíciu služby platformy na zdieľanie videí, jeho platforma je v prevádzke a poskytuje službu, ktorá má charakter hospodárskej činnosti a zároveň nepodal žiadosť o registráciu do dňa vykonania záznamu služby, teda do dňa 14. 4. 2026, pričom registrácia platformy je predpokladom oprávnenia vykonávať hospodársku činnosť v tejto oblasti, účastník konania porušil povinnosť zakotvenú v § 186 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z.

K § 47 ods. 1 písm. d), e)

Na základe vyššie uvedenej kvalifikácie služby mojevideo.sk ako platformy na zdieľanie videí sa na ňu vzťahujú povinnosti poskytovať informácie zakotvené v § 47 zákona č. 264/2022 Z. z. Spomedzi tohto taxatívneho zoznamu informačných povinností sa na webovej stránke mojevideo.sk nenachádza informácia uvedená v písm. d) predmetného ustanovenia, že „na poskytovateľa platformy na zdieľanie videí sa vzťahuje právomoc Slovenskej republiky a pôsobnosť regulátora.“ Rovnako tak absentuje informácia v písm. e), „či poskytovateľ platformy na zdieľanie videí podlieha samoregulačnému mechanizmu, a uvedenie samoregulačného orgánu.“

Vzhľadom na to, že prevádzkovateľ služby mojevideo.sk tieto informácie na svojej webovej stránke nemá nikde uvedené, možno konštatovať porušenie povinností zakotvených v § 47 ods. 1 písm. d) a e) zákona č. 264/2022 Z. z.

K § 48 ods. 1 písm. a) v spojení s § 62 ods. 1

Ochrana maloletých predstavuje kľúčový cieľ politiky Európskej únie, čo sa premietá do viacerých strategických dokumentov a regulačných iniciatív zameraných na bezpečné fungovanie maloletých v digitálnom prostredí. Význam tejto oblasti zdôrazňuje predovšetkým Stratégia EÚ v oblasti práv dieťaťa, ktorá venuje zvláštnu pozornosť výzvam digitálnej a informačnej spoločnosti. V tejto nadväznosti bola prijatá aj stratégia Better Internet for Kids+ (BIK+), ktorá si kladie za cieľ zlepšenie kvality života detí v online prostredí vytváraním bezpečných digitálnych služieb, ktoré sú primerané veku a rešpektujú najlepší záujem dieťaťa. Jedným z pilierov tejto iniciatívy je ochrana maloletých pred škodlivým a nezákonným obsahom, správaním a rizikami. Tento širší rámec európskej politiky poukazuje na uznanie ochrany maloletých ako zásadného verejného záujmu, táto maxima sa prejavila na úrovni konkrétnej legislatívy prijatím aktu o digitálnych službách, ktorá spolu so smernicou o audiovizuálnych mediálnych službách tvorí základný pilier ochrany maloletých v digitálnom prostredí. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že samotný akt o digitálnych službách neslúži na reguláciu obsahu, samozrejme s korektívom v podobe zásady „čo je nezákonné off-line, by malo byť nezákonné i online“. Predmetný akt je predovšetkým garantom procesov a zaistením transparentnosti v inak čisto súkromnoprávných vzťahoch medzi poskytovateľmi a príjemcami digitálnych služieb. Viacúrovňový systém povinností náležitej starostlivosti v abstraktnej rovine zrkadlí ako komplexnosť užívateľských interakcií, tak aj spoločenský dosah daných služieb v podobe počtu príjemcov s prihliadnutím k ekonomickým ukazovateľom poskytovateľa služby. Smernica o audiovizuálnych mediálnych službách v porovnaní s aktom o digitálnych službách konkrétnejšie zohľadňuje povahu poskytovanej služby, ako aj prítomnosť obsahových prvkov, ktorých výskyt indikuje nutnosť obmedzenia prístupu za účelom ochrany verejnosti a maloletých.

Povahu vzťahu medzi vyššie uvedenými legislatívnymi aktmi výslovne objasňuje aj odôvodnenie č. 10 a čl. 2 ods. 4 zmieneného aktu o digitálnych službách. Týmto priamo aplikovateľným nariadením nie sú dotknuté sektorové právne predpisy, ako je smernica o audiovizuálnych mediálnych službách. Na

základe tejto premisy má akt o digitálnych službách povahu lex generalis vo vzťahu k smernici o audiovizuálnych mediálnych službách.

Ochrana maloletých sa v rámci aktu o digitálnych službách prejavuje v čl. 28 v stanovení povinností online platformám prístupným maloletým zaviesť vhodné a primerané opatrenia na zabezpečenie vysokej úrovne súkromia, bezpečnosti a ochrany maloletých. V nadväznosti na čl. 28 aktu o digitálnych službách vydala Európska komisia usmernenia, v ktorých podčiarkuje dôležitosť ochrany maloletých. Výslovne menuje služby, ktoré umožňujú predaj alkoholických a tabakových výrobkov, stávkovacie služby a prístup k akémukoľvek pornografickému obsahu a násilnému obsahu ako vysoko rizikové pre maloletých (Bod č. 6.1.3 a 6.5.1 Usmernení EK k čl. 28 DSA).

Snaha o ochranu maloletých pred potenciálne škodlivými dôsledkami voľného prístupu k pornografickému obsahu dostupného na online platformách má tak prominentné postavenie v európskom regulačnom rámci. Široká spoločenská legitimita reagovať na potenciálne nebezpečenstvá vyplývajúce z konzumácie pornografického obsahu je podporená aj relevantnými akademickými poznatkami. Príkladom je možné uviesť výskum zameraný na závislosť od pornografie, ktorý naznačuje, že „postupný nárast dostupnosti internetu, ako aj anonymita a súkromie jeho používania, výrazne zvýšili spotrebu pornografie hlavne u mužskej populácie (Burtäverde et al., 2021; Griffiths, 2012; Mauer-Vakil a Bahji, 2020; Pizzol et al., 2016; Price et al., 2016; Ross et al., 2012; Wright, 2013). Táto zvýšená dostupnosť internetu tiež zohráva významnú úlohu v procese straty sebakontroly, čo zvyšuje riziko zneužívania internetovej pornografie a súvisiaceho závislého správania (Block, 2008; Daneback et al., 2006, 2012; Ross et al., 2012). Zistenia tiež naznačujú, že nadmerná konzumácia pornografie môže mať významný negatívny vplyv na sexuálny vývoj v detstve a dospievaní tým, že ovplyvňuje nerealistické rodové stereotypy a vzorce správania, a hoci stále nepredstavuje samostatnú diagnostickú kategóriu, môže mať vážne dôsledky na duševné zdravie (Block, 2008; Burtäverde et al., 2021; Mauer-Vakil a Bahji, 2020; O'Sullivan et al., 2014; Ross et al., 2012)“ (Privara M., Bob P.: Pornography Consumption and Cognitive-Affective Distress. J Nerv Ment Dis. 2023 Aug 1;211(8):s. 641-646.). Kvantitatívna štúdia preukázala, že vnímanie sexuálne explicitného materiálu na internete sa mení v závislosti od veku, frekvencie vystavenia tomuto obsahu a od toho, či bolo vystavenie úmyselné. Respondenti vykazovali zníženú citlivosť na sexuálny obsah, čo môže naznačovať proces jeho normalizácie počas obdobia dospievania (Ševčíková, Daneback, and Ježek. Exposure to online sexual materials in adolescence and desensitization to sexual content. 2018. Sexologies, Volume 27, Issue 3, July–September 2018, s. 155-161). Hoci je správne dodať, že štúdie venujúce sa dlhodobým vplyvom pornografie na maloletých musia byť vnímané v kontexte prípadných metodologických nedostatkov či skreslení v literatúre, resp. prípadných etických limitov samotného výskumu konzumácie pornografie maloletými, štúdie všeobecne poukazujú na negatívny vplyv pornografie na mentálne zdravie a kognitívne výsledky ([Studies linking porn use to poorer mentalemothional health & poorer cognitive outcomes](#)).

Na to, aby bolo možné posúdiť, či konkrétna platforma, resp. konanie účastníka konania spadá pod právnu reguláciu, je nevyhnutné zaoberať sa otázkou, ako je pojem pornografie v právnom poriadku definovaný a aké interpretačné kritériá sú relevantné pri jeho aplikácii. Univerzálna a všeobecne akceptovaná definícia pornografie presne postihujúca rozdiely medzi pornografiou a umením či erotikou, alebo dokonca zohľadňujúca najnovšie digitálne formy obsahu, v súčasnosti neexistuje. Ide o pojem, ktorý je často ťažko exaktne definovateľný, a v praxi býva charakterizovaný skôr na základe rozpoznania pri kontakte s obsahom, než na základe všeobecne aplikovateľnej definície. Tento prístup je ilustrovaný aj známym výrokom sudcu Najvyššieho súdu Spojených štátov amerických, Pottera Stewarta vo veci Jacobellis proti Ohio, ktorý v súvislosti s definovaním pornografie preniesol vetu: „... *spoznám ju, keď ju uvidím*“. Podobne aj britský Najvyšší súd v síce skutkovo odlišnej veci Ivey vs Genting [2017] UKSC 67 poukázal na to, že niektoré pojmy možno presnejšie vnímať na základe ich rozpoznania, než ich presnej definície („... *characterised more by recognition when encountered than by definition*“). V slovenskom právnom poriadku sa výslovná definícia pornografie zakotvená v zákone vyskytuje len v § 132 ods. 3 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon, kde sa pre účely definovania skutkovej podstaty

príslušných trestných činov pornografiou rozumie zobrazenie súložie, iného spôsobu pohlavného styku alebo iného obdobného sexuálneho styku alebo zobrazenie obnažených pohlavných orgánov určené na sexuálne účely. Rada (toho času Rada pre vysielanie a retransmisii) v rámci svojej rozhodovacej činnosti vyvodila kritériá, ktorých naplnenie predstavuje pornografiu pre účely § 20 zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii, ktorý je obsahovým ekvivalentom súčasného § 62 zákona č. 264/2022 Z. z. Za pornografický obsah je podľa rozhodnutia Rady č. RP/269/2005 z 22. 11. 2005 možno považovať najmä: „reálne alebo explicitné zobrazenie (pre iné ako vzdelávacie, medicínske, vedecké alebo odborné účely): a) vaginálneho, orálneho, análneho alebo iného pohlavného styku, b) pohlavných orgánov mimo kontextu postavy (t. j. v detailných záberoch), c) priamej stimulácie pohlavného styku za pomoci predmetov, erotických pomôcok alebo s inou pomocou.“ (Kukliš, Ľ.; Tarabčák, I. Komentár. Zákon o vysielaní a retransmisii. Wolters Kluwer. 2016, str. 309-310).

S prihladením k definičným kritériám poskytnutých Radou a aprobovaných rozsudkom NS SR vo veci sp. zn. 6 SŽS/2006 zo dňa 22. 9. 2006 je zo záznamu služby vyhotoveného dňa 14. 4. 2026 zrejmé, že v rámci platformy na zdieľanie videí „mojevideo.sk“ boli prítomné videá obsahujúce detailné zobrazenie pohlavných orgánov. Možno konštatovať, že takéto zobrazenie pohlavných orgánov je vyhotovené na sexuálne účely, čím zároveň predmetné obsahy môžu napĺňať definíciu pre pornografiu - pornografický obsah, podľa ustanovenia § 132 ods. 3 TZ. Na platforme bolo taktiež možné takéto obsahy vyhľadávať pomocou zadávania kľúčových slov ako „XXX“, „18+“ a pod. do vyhľadávača na stránke.

Podľa § 48 ods. 1 v spojení s §62 ods. 1 písm. b) existuje taktiež povinnosť poskytovateľa služby chrániť maloletých pred obsahom zobrazujúcim hrubé a neodôvodnené násilie. Rada definovala pojem násilie v odôvodnení rozhodnutia č. RL/56/2007 zo dňa 5. 6. 2007 ako akýkoľvek explicitný, verbálny či iný útok smerujúci voči a) fyzickej alebo psychickej integrite inej osoby alebo b) veci, ktorý má za následok vznik škody alebo je spôsobilý vyvolať nebezpečenstvo vzniku škody alebo inej ujmy. Ustanovenie § 19 ods. 1 písm. b) zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii obsahoval pre audiovizuálne mediálne služby na požiadanie, resp. programové služby a ich zložky zákaz propagácie násillia, podnecovania nenávisti otvorenou alebo skrytou formou, znevažovania alebo hanobenia na základe pohlavia, rasy, farby pleti, jazyka, viery a náboženstva, politického či iného zmýšľania, národného alebo sociálneho pôvodu, príslušnosti k národnosti alebo k etnickej skupine. Zmyslom uvedeného ustanovenia bolo zabezpečenie, aby sa násilliu ako takému neposkytoval nenáležitý priestor v programových službách (Kukliš, Ľ.; Tarabčák, I. Komentár. Zákon o vysielaní a retransmisii. Wolters Kluwer. 2016, str. 270).

Na základe vykonaného monitoringu služby je možné konštatovať, že monitorované obsahy obsahujú zobrazenie reálneho násillia, smrti, závažných poranení ľudského tela. Ako je zrejmé zo záznamu posudzovanej služby, násillie bolo často reálne a explicitné, čo ešte zosilňuje jeho efekt na recipienta. Nekontextuálne zobrazovanie násillia spolu s jeho neobmedzenou dostupnosťou a možnosťou ďalšieho rozširovania vytvára v podmienkach fungovania online platforiem účinný prostriedok k normalizácii takého obsahu, ako aj k jeho uznaniu v podobe spoločensky akceptovanej formy zábavy. Hrubé a neodôvodnené násillie slúžiace ku konzumácii za zábavným účelom vedie k desenzibilizácii verejnosti a k postupnému posúvaniu hraníc tolerovaného správania. V kontexte vystavovania takéhoto obsahu maloletým používateľom sú vyššie opísané riziká o to pravdepodobnejšie a vážnejšie.

Regulácia prístupu k pornografickému obsahu a obsahu zobrazujúcemu hrubé násillie je predmetom čl. 28b smernice 2000/31 o audiovizuálnych mediálnych službách. Ten stanovuje členským štátom vo všeobecnosti povinnosť zabezpečiť, aby poskytovatelia platformy na zdieľanie videí, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc, prijali vhodné opatrenia na ochranu maloletých pred programami, videami vytvorenými používateľmi a audiovizuálnymi komerčnými oznamami, ktoré by mohli narušiť ich telesný, duševný alebo morálny vývin v súlade s čl. 6a ods. 1, a teda že maloletí nebudú môcť takéto programy, videá a oznamy za bežných okolností počuť ani vidieť. V odôvodnení 59 tejto smernice sa odráža základná charakteristická črta práva na ľudskú dôstojnosť a zohľadnenie najlepšieho záujmu dieťaťa, ktoré vyplývajú z článkov 1 a 24 Charty, keď sa v ňom zdôrazňuje význam ochrany telesného,

duševného a mravného vývoja maloletých a ochrany ľudskej dôstojnosti vo všetkých audiovizuálnych mediálnych službách. Vzhľadom na tento význam, vhodné opatrenia môžu podľa čl. 6a ods. 1 zahŕňať výber času vysielania, nástroje na overenie veku alebo iné technické opatrenia. Takéto opatrenia musia byť primerané potenciálnemu škodlivému účinku programu, pričom najškodlivejší obsah, ako je bezdôvodné násilie či pornografia, podlieha najprísnejším opatreniam. Z uvedeného vyplýva, že vnútroštátne opatrenie, ktoré poskytovateľovi danej služby ukladá povinnosť zaviesť systém na overovanie veku používateľov pornografických stránok, sa musí považovať za primerané cieľu ochrany maloletých osôb a ľudskej dôstojnosti, v zmysle článku 3 ods. 4 písm. a) smernice 2000/31 o audiovizuálnych a mediálnych službách, pokiaľ tento poskytovateľ neprijal vhodné opatrenia podľa článku 28b tejto smernice (rozhodnutie súdneho dvora v spojených veciach C-188/24 a C-190/24 WebGroup Czech Republic and NKL Associates, ods. 94). Uvedené články smernice o audiovizuálnych mediálnych službách boli do slovenského právneho poriadku implementované ustanoveniami § 62 ods. 1 a 5 a § 48 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z.

Poskytovateľ platformy na zdieľanie videí je na základe § 48 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z. povinný prijať vhodné opatrenie na ochranu maloletých pred programami, videami vytvorenými užívateľmi a mediálnou komerčnou komunikáciou, ktoré môžu narušiť fyzický, psychický alebo morálny vývin, a to v súlade s § 62 ods. 1. Slovenský zákonodarcu tak ponechal pri implementácii smernice pôvodné štruktúrovanie normy – teda vo všeobecnosti uvádza príkaz, aby maloletí za bežných okolností nemohli počuť ani vidieť obsah, ktorý má potenciál narušiť ich fyzický, psychický alebo morálny vývin. V druhom kroku dochádza zhodne ku konkretizácii obsahu, a teda k príkazu, aby špecificky pornografický obsah a obsah zobrazujúci hrubé, neodôvodnené násilie bol poskytovaný len v prípade zabezpečenia technických opatrení na zabránenie prístupu maloletých. Rozdiel však spočíva v uvedení demonštratívneho výpočtu vhodných opatrení. Smernica pri všeobecnom vymedzení potenciálne škodlivého obsahu súčasne uvádza aj príklady opatrení, ako výber času vysielania, overenie veku alebo iné technické opatrenia. Zároveň implikuje hierarchiu striktnosti opatrení pri tvrdení, že pornografia má podliehať tým najprísnejším. Slovenská implementačná legislatíva naplňujúci cieľ smernice tiež obsahuje implicitne uvedenú kaskádovitú prísťnosť opatrení - obsah s potenciálom narušiť vývoj nesmie maloletý za bežných okolností počuť ani vidieť, pornografický a násilný obsah je však možné poskytovať len pri zabezpečení technických opatrení na zabránenie prístupu. V ustanovení teda zaznieva kategorická požiadavka zabránenia prístupu maloletých v prípade pornografie a hrubého násilného obsahu, a to adresovaná poskytovateľom platforiem na zdieľanie videí. Ustanovenie § 49 zákona č. 264/2022 Z. z. poskytuje demonštratívny výpočet opatrení, ktorý môže poskytovateľ platformy pre zaistenie ochrany podľa § 48 prijať. V prípade obsahov, ktoré môžu narušiť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých, príkladom uvádza zabezpečenie systému rodičovskej kontroly ovládaného užívateľom na kontrolu obsahov či zriadenie a prevádzkovanie systému na overenie veku užívateľov.

V prípade platformy účastníka konania mojevideo.sk, pornografický, sexuálny a hrubo násilný obsah nebol voľne dostupný pre všetkých používateľov. Pri jeho rozkliknutí nebol tento obsah hneď viditeľný a pred prehratím sa zobrazilo upozornenie: *„Upozornenie na obsah. Toto video môže byť nevhodné pre deti a mladistvých. Potvrďte svoj vek prihlásením (Odkaz na prihlásenie do služby).“* Teda sledovanie tohto obsahu bolo dostupné len pre registrovaných používateľov, kedy bol v rámci registrácie používateľ povinný uviesť svoj dátum narodenia. Avšak, toto technické opatrenie nemožno považovať za efektívny a dostatočný spôsob overovania veku – teda spôsobu zabránenia prístupu, keďže z vykonaného monitoringu vyplýva, že predmetné videá sa zobrazili aj prihlásenému maloletému používateľovi služby. V praxi toto opatrenie teda neplní svoj cieľ, keďže predmetný obsah sa zobrazí každému registrovanému používateľovi a nemožno teda hovoriť o akejkolvek snahe chrániť maloletých používateľov pred pornografickým, sexuálnym a hrubo násilným obsahom. Predmetné opatrenie nemožno považovať za vhodné opatrenie na ochranu maloletých, keďže nie je spôsobilé zabrániť prístupu, ako je to kategoricky vyžadované v prípade pornografického obsahu. Zároveň treba poznamenať, že z uskutočneného monitoringu vyplýva, že určitá časť obsahu zobrazujúceho hrubé

a neodôvodnené násilie bola voľne prístupná všetkým používateľom bez nutnosti registrácie. Preto v tomto smere neexistovalo žiadne opatrenie schopné zabrániť prístupu maloletých k tomuto obsahu.

V širšej komparatívnej perspektíve je tiež možné poukázať na rozhodnutie britského mediálneho regulátora Ofcom vo veci MintStars Ltd. publikované dňa 23. 1. 2025, kde došlo k sankcionovaniu platformy na zdieľanie videí s pornografickým obsahom z dôvodu nezavedenia účinných mechanizmov na ochranu maloletých. Britský regulátor Ofcom v bode 4.119 Usmernenia k škodlivému obsahu na platformách na zdieľanie videí (VSP Harm Guidance, dostupné na: <https://www.ofcom.org.uk/siteassets/resources/documents/consultations/category-1-10-weeks/216479-vsp-harm-guidance/associated-documents/vsp-harms-guidance.pdf?v=326973>) konštatoval, že samodeklarácia veku, všeobecné vyhlásenie predpokladajúce plnoletosť všetkých používateľov, ako aj spoliehanie sa na online platobné metódy, ktoré nevyžadujú overenie veku nad 18 rokov, nemožno považovať za účinné nástroje na overenie veku pri sprístupňovaní pornografického obsahu. Na základe ustanovenia § 368Z1 ods. 5 zákona o komunikáciách (Communications Act 2003) účinného v relevantnej dobe sa uplatnila zásada, podľa ktorej obsah s najvyšším potenciálom poškodiť fyzický, psychický alebo morálny vývin osôb mladších ako 18 rokov musí podliehať najprísnejším opatreniam kontroly prístupu. Britský regulátor v tejto súvislosti zastáva interpretáciu, že materiál pornografickej povahy má podliehať obmedzeniam účinne zabraňujúcim maloletým v prístupe k danému obsahu spoľahlivým a účinným systémom overovania veku. Tento výklad tak zdôrazňuje povinnosť reálneho zabezpečenia účinnosti kontroly, nielen formálneho zavedenia technického opatrenia.

Presvedčenie o opodstatnenosti a vhodnosti opatrení v podobe systémov zisťovania veku ako nástrojov ochrany maloletých pred škodlivým, a predovšetkým pornografickým obsahom presahuje rámec únijného konsenzu, ako to potvrdzuje aj rozhodovacia prax britského regulačného orgánu Ofcom či aktuálne rozhodnutie Najvyššieho súdu Spojených štátov amerických. Hoci si Rada uvedomuje obmedzenú prenositeľnosť právneho rámca, z ktorého vychádza rozhodnutie Najvyššieho súdu USA, predmetná judikatúra môže aspoň na komparatívnej úrovni poslúžiť ako dodatočné potvrdenie oprávnenosti úvah, na ktorých stojí úijná – a tým aj slovenská – regulácia v oblasti ochrany maloletých. Odkaz na všeobecne akceptovanú prax v rámci Európskej únie a reflexia prístupov z právnych kultúr Spojeného kráľovstva a USA signalizuje existenciu zdieľaného hodnotového základu v oblasti ochrany maloletých naprieč angloamerickým a kontinentálnym právnym prostredím. Rade neprislúcha presné určenie konkrétneho spôsobu obmedzenia viditeľnosti pre maloletých, ktorý vzhľadom k povahe obsahu na platforme na zdieľanie videí predstavuje maximálnu možnú ochranu maloletých a zároveň maximálnu možnú ochranu osobných údajov návštevníkov platformy, je však jej úlohou stanoviť, či aplikovaný spôsob predstavuje aspoň minimálnu a zároveň dostačujúcu mieru ochrany. Stanovenie maximy efektívnosti a proporcionality zavedeného systému s ohľadom na špecifiká daného obsahu teda prislúcha poskytovateľovi platformy na zdieľanie videí.

V kontexte zaistenia súladu online platforiem s pornografickým a násilným obsahom s požiadavkou ochrany maloletých je potrebné zohľadniť, že pripravovaná spoločná európska peňaženka digitálnej identity (EU Digital Identity Wallet) zatiaľ nie je dostupná. Zároveň Európska Komisia zverejnila jednotný spôsob overovania veku dočasného charakteru, tzv. EU Age Verification Blueprint dňa 14. júla 2025. S prihliadnutím na absenciu jednotných úijných metód zisťovania veku v dobe rozhodovania o začatí správneho konania, Rada pristúpila k uskutočneniu prieskumu trhu s cieľom overiť dostupnosť iných, komerčných možností zisťovania veku (age assurance) dostupných pre poskytovateľov digitálnych služieb so sídlom v Slovenskej republike, resp. ponúkajúce služby overovania veku prostredníctvom slovenských identifikačných dokladov. Zákon č. 264/2022 Z. z. totiž v prípade pornografického a násilného obsahu vyžaduje zavedenie opatrení zabraňujúcich prístupu, bolo by však neprimerané očakávať ich plnenie v prípade, kedy ešte nie je k dispozícii jednotný celoúijný systém – ako napríklad digitálna peňaženka – a súčasne by neexistovali ani technicky vhodné a na slovenskom trhu dostupné komerčné riešenia. V rámci uskutočneného prieskumu bolo zistené, že ku dňu začatia správneho konania ponúkali viacerí poskytovatelia služieb zisťovania veku, ako napríklad Jumio,

Verifymy, Veriff a Yoti Ltd, funkčné technológie na overovanie a odhad veku pre digitálne služby dostupné pre Slovenskú republiku. Tieto služby zahrňovali overovanie totožnosti prostredníctvom slovenských cestovných pasov, občianskych preukazov, vodičských preukazov, odhad veku na základe tvárovej biometrie, overenie prostredníctvom platobnej karty a odhad veku na základe e-mailu. Tieto technológie boli prístupné digitálnym platformám pôsobiacim aj v Slovenskej republike. Je tak možné konštatovať, že v relevantnej dobe boli k dispozícii aj iné technické prostriedky pre zisťovanie veku so súčasným zdôraznením, že výber druhu a konkrétneho typu technického prostriedku je zodpovednosťou daného poskytovateľa platformy na zdieľanie videí.

S ohľadom na vyššie uvedené možno konštatovať, že predmetná služba svojou povahou a dizajnom umožňuje maloletým používateľom prístup k obsahom, ktoré je možné vnímať ako potenciálne problematické pre danú skupinu používateľov a nespĺňa požiadavky zakotvené v § 48 ods. 1 písm. a) v spojení s §62 zákona 264/2022 Z. z.

* * *

Vo všeobecnosti, skutková podstata správnych deliktov podľa zákona č. 264/2022 Z. z. sa skladá z troch obligatórnych znakov – subjekt, objekt a objektívna stránka. Zákon č. 264/2022 Z. z. na žiadnom mieste neustanovuje povinnosť skúmať, či bol skutok, ktorý je správnym deliktom, spáchaný zavinene, teda úmyselne alebo z nebanlivosti. Vzhľadom na povahu správnych deliktov podľa zákona č. 264/2022 Z. z., ktoré možno doktrínálne zaradiť do kategórie správnych deliktov právnických osôb a fyzických osôb podnikateľov, resp. v osobitných prípadoch iných správnych deliktov fyzických osôb postihovaných bez ohľadu na zavinenie, možno konštatovať, že administratívnoprávna zodpovednosť deliktuálne zodpovedného subjektu podľa zákona č. 264/2022 Z. z. je objektívnou zodpovednosťou. Zákon č. 264/2022 Z. z. na rozdiel od zákona č. 91/2016 Z. z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov neumožňuje Rade pričítať právnickej osobe zavinenie fyzickej osoby, ktorá porušila právnu povinnosť uloženú právnickej osobe (napr. štatutárny orgán). Vzhľadom na absenciu liberačných dôvodov, na základe ktorých by bolo možné zbaviť sa v odôvodnených prípadoch zodpovednosti za správny delikt, možno administratívnoprávnu zodpovednosť podľa zákona č. 264/2022 Z. z. považovať za absolútne objektívnu. Okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu správneho deliktu môžu byť zohľadnené pri ukladaní sankcie.

Podľa § 136 zákona č. 264/2022 Z. z.: *„Sankciu vo forme upozornenia na porušenie zákona regulátor uloží povinnej osobe, ktorá konkrétnu povinnosť uloženú týmto zákonom porušila po prvýkrát alebo aj opakovane, ak od predchádzajúceho porušenia povinnosti uplynuli aspoň tri roky; ak povinnosť uložená týmto zákonom odkazuje na súbor povinností podľa osobitného predpisu, za opakované porušenie sa považuje opakované porušenie konkrétnej povinnosti zo súboru povinností podľa osobitného predpisu. Podľa § 140 ods. 1 až 3 zákona č. 264/2022 Z. z.:*

„(1) Pokutu regulátor uloží, ak povinná osoba aj napriek upozorneniu na porušenie zákona opakovane porušila tú istú povinnosť. Za opakované porušenie povinnosti sa považuje také porušenie povinnosti, ktoré nastalo v lehote kratšej ako tri roky od predchádzajúceho porušenia tej istej povinnosti.

(2) Regulátor môže uložiť pokutu aj bez predchádzajúceho upozornenia

a) ak bola porušená povinnosť uložená v § 20 ods. 4 písm. c), § 23, § 61, § 62 ods. 1 písm. b) a § 74 alebo povinnosť uložená osobitným predpisom,

b) v prípade vysielania alebo poskytovania audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie bez autorizácie alebo

c) v prípade prevádzkovania retransmisie alebo poskytovania platformy na zdieľanie videí bez registrácie.

(3) Výšku pokuty regulátor určí podľa závažnosti veci, spôsobu, trvania a následkov porušenia povinnosti a s prihliadnutím na rozsah a dosah poskytovania obsahovej služby, získané bezdôvodné obohatenie a sankciu, ktorú už prípadne uložil samoregulačný orgán.“

Sankciu vo forme upozornenia na porušenie zákona regulátor podľa ustanovenia § 136 zákona č. 264/2022 Z. z. uloží povinnej osobe, ak konkrétnu povinnosť uloženú týmto zákonom porušila po prvýkrát alebo aj opakovane, ak od predchádzajúceho porušenia uplynuli aspoň tri roky. Podľa § 140 ods. 2 písm. a) a c) zákona č. 264/2022 Z. z. však regulátor môže uložiť pokutu aj bez predchádzajúceho upozornenia v prípade porušenia povinnosti uloženej osobitným predpisom, ako je akt o digitálnych službách, či v prípade poskytovania platformy na zdieľanie videí bez registrácie. V súvislosti s poskytovaním platformy na zdieľanie videí bez registrácie však treba dodať, že zákon ďalej nestanovuje výšku prípadnej pokuty za dané porušenie.

V prípade účastníka konania išlo o prvé porušenie zákona č. 264/2022 Z. z., resp. aktu o digitálnych službách, preto v súlade s rozhodovacou praxou rady navrhujeme uložiť sankciu upozornenie na porušenie zákona.

* * *

ZÁVER:

Na základe uvedených skutočností Kancelária Rady pripravila vyššie uvedený návrh uznesenia.